

1901-01-10

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

kan let mig fortælle. In Ytring af
mig til Dem f. Ex, at j. troede ikke
de to sørende vaagne de mere. J.
menter rent faktisk, j. agter
de sov en saa fast og uforstyrr
sovn som selv Odens, men disse
to Segner var ikke indfaldne, selv
men havde ~~de~~ de enden Læster
og Torrens Læstet, det u. ikke let
klart at sige saadanne Ting, som
j. jo ikke har chaet og spektakul
par, men har j. at, saadan saar j.
agter, det var skjønnet. j. er, som
j. flere Gange har sagt, naar Belleten
er, og vil ikke være andet, ha ikke
Rett og ikke Pligt og ikke Loven til at
være andet. Det behøver mig jo, at
j. uden min Vilje kan have foragt
Nagel. Skjønst saa uakyløst som det
er fra min Side, kan det vel tænke
gaae hane som Virkning til Vækkelse
de store og smidde.

Venlig Hilsen.

Deres hengiven
Stephan Nielsen

København 10-1-1901.

Kære Jacoben!

Gruppen er: 5 Alen høj, 3 Al. 15" bred,
4 Al. i Dybden.

J. har nu sammen med min Rone
som er lidt flinkere end mig i saadanne
Sprogmaal, overløst Prisen for Gruppen
i Marmor. Vi har ogsaa saaledes j. har
anledet paa den i de 14 Maaned, inden
j. afsluttes den, blive det mindst to ma
den kommer i Marmor, saa j. vel ogsaa
regne nogle Maanedes inden Opløst,
hvis vi skal regne, at vi ilde regnet min
Rones Indtægt skal have levst af dette
Opløst i denne Tid, saa det leegnes
til 25000 Kr. Paa denne Maade vil de j.
saa blive sat i stand til uden alle for
store pekuniære Besværgelser atter at

komme ud paa et nyt Ord. I
brug je ikke mine Høje, I
et omvendt. Her men til Ordene,
og andet over er To ikke. I skriv
je dette til en Ven og til en Mand, som
med sit store Pund kjemper den sam-
me Kæmpe kamp som jeg selv saa
j. skrive ganske alene, hvad end
er. - Tredte, det ved jeg, et Ord
de som denne store Gruppe er ingen let
afættede. Hjælpsomt var, kan jeg ingen
finde, som vil kunne den, kan jeg ikke
selv beholde den, men at den den
men vilde jeg var Berber. Altså hvis
j. ikke kan andet, vil jeg ogsaa sige
den - Sige i forresten et faldt Høje-
udfær den i Menneske for 16000 Pn. og
j. vil ogsaa glæde mig over det.
Sjovt er det, at til Rækket for at
se, om de skulde være en Plads for grup-
pen; j. synes, der er flere delige Pladser.
Hvor den sørlige Kirke ved Enden af
en gammel Allé kunde den opstilles med
Hvisen som en høit alene. Højeste.

Overgaard. Fordi de skal opstilles
i Næheden, men lukkede ikke at
kaldere i Verden og min
Moder jord.

Her understøtt, at de i kunne som
mange religiøse spørgsmål og omkring
dette Ord. Det har jeg selv ikke
næst min Tanke at ud tale mig om
et selv efter dette, eller ikke. Det an-
der jeg mig selv ikke lighed til.
Men at det diskuteres, kan jeg slutte
af anonyme Brev, j. har faaet. De
maa var kunne og overforstædt
Hvisen, som jeg privat er kommen med.
Man kunde vist give Højeste og
Højeste, Mandskoven paa, naar de var
færdige med sit Ord. Det, som er
mest har ligget mig paa Hjerte var,
at Menneskene ikke skal gaa i al
den Angst for Døden, Døden er en
Hvirle, og alle disse smaa og store
Sorg, som lægtes give, for disse er
Døden den store Dødsfælde. Men hvad
man siger selv om sit Ord, kan